

یک بررسی تحقیقی پیرامون نحوه و میزان سرمایه‌گذاریهای
آلمان در ایران در فاصله سالهای ۱۳۶۰-۱۳۱۰

فراز و فرودهای ۵۰ سال سرمایه‌گذاری آلمان در ایران

از: دکتر رحیم رحیمزاده اسکویی

پیروزی انقلاب در سال ۱۳۵۷ شکست این دو
استراتژی صنعتی بصورت مکمل آن نیز اعلام
شد. اکنون نیز بحث در مورد پذیرش این دو
استراتژی به عنوان الگوی توسعه اقتصادی و
صنعتی کشور به نظر نگارنده به طور کلی بک
بحث انحرافی است. بلکه بحث اصلی در توضیح
دو نکته است:

- توجیه‌گیران این دو استراتژی مطرح می‌کنند
که چون «جاده توسعه اقتصادی جوامع
صنعتی عقب‌مانده با مدارهای شیطانی فقر
سنگفرش شده است» و یا به بیان دیگر اظهار
می‌دارند که «جوامع توسعه نیافته فقیرند، زیرا
فقیرند» در واقع این مفهوم را متبادر به ذهن
می‌کنند که چون این جوامع قادر نیستند با تکیه
بر عرضه، بر تقاضا و بر مکانیسمهای بازار (بعد
اقتصادی) خود جاده توسعه اقتصادی کشورشان
را هموار نمایند، بنابراین هموار نمودن
این جاده تنها توسط بلدوزهای بازار بین‌المللی
سرمایه‌داری امکان‌پذیر است، بایستی که عوامل
تولیدی این جوامع، برای بازار بین‌المللی تولید
کند، یعنی ساختار عوامل کمیاب تولیدی آنها از
تولید محور ملی به تولید محور بین‌المللی تغییر
نماید (توسعه صادرات) و یا تنها آن کالاهایی را
تولید کند که دیگر از نظر مبادلات بین‌المللی
سودآور نیست (جانمایی واردات)، یعنی تغییر
بافت نیازهای جامعه از محور ملی به محور
بین‌المللی.

به بیان کلی: چون ارزش‌های اقتصادی،
اجتماعی و فرهنگی موجود در بدن جوامع توسعه
نیافته قادر به تحول درونی خود در جهت توسعه

قبل از ورود به بحث مشخص عملکرد
سرمایه‌گذاریهای آلمان غربی در اقتصاد ایران،
لازم است که به چند نکته اشاره شود:
الف- استراتژی‌هایی که برای توسعه اقتصادی
و صنعتی شدن جوامع صنعتی عقب‌مانده و به ویژه
پس از جنگ جهانی دوم ارائه می‌شوند،
عبارتند از:

- ۱- جانشین واردات (Import-Substitution)
  - ۲- توسعه صادرات (Export-Promotion)
- این استراتژی‌ها می‌توانند یا به صورت مجرد-
نمونه برزیل و هندوستان در سال‌های
۶۰-۱۹۵۰ و یا بصورت مکمل- نمونه ایران طی
سال‌های ۵۷-۱۳۴۶- برای صنعتی شدن در
جامعه مورد نظر پیاده شود. به عنوان مثال به
دلایل ذخایر عظیم زیرزمینی ایران و قابل تبدیل
شدن آنها به «تقاضای موثر» و نیز وضعیت
«ژئوپولیتیک» کشور ما در منطقه، در تقسیم کار
بین‌المللی سال‌های آخر دهه ۶۰ تا اواخر دهه ۷۰
میلادی در بدو امر استراتژی جانشین واردات در
ایران به عنوان استراتژی صنعتی شدن کشور
اعلام شد و پس از طی یک دوره پنج‌ساله
(۱۳۴۶-۵۱) یعنی طی دورهای که بایستی
نیروی کار آموزش می‌دید و تکنولوژی انتقال
می‌یافت و فن مدیریت جایگاه خاص خود را در
تاسیسات صنعتی پیدا می‌کرد، طی سال‌های
۵۷-۱۳۵۲ استراتژی توسعه صادرات به موازات
جانمایی واردات در ایران به مورد اجراء گذارده
شد. ولی همان گونه که پیش‌بینی می‌شد و همان
گونه که استراتژی‌های فوق بصورت مجرد در
برزیل و هندوستان مواجه با شکست شد، با

در شرایطی که مجدداً بحث در مورد
سرمایه‌گذاریهای خارجی در اقتصاد ایران در
معاقل اجتماعی سیاسی و بویژه اقتصادی
ادامه می‌یابد، بررسی بافت و نقش
سرمایه‌گذاریهای کشور آلمان طی پنجاه سال
گذشته، تنها می‌تواند به عنوان «گذشته
چراغ راه آینده» مطرح باشد.

بررسی حاضر، سرمایه‌گذاریهای آلمان
غربی را از سال ۱۳۱۰ مورد ارزیابی قرار
می‌دهد. قبل از سال مذکور، برای
سرمایه‌گذاریهای خارجی، بطور کلی توسط
محقق ارجمند آقای دکتر احمد اشرف در
کتاب «موانع رشد سرمایه‌داری در ایران»
انجام پذیرفته است. در سال ۱۳۱۱ قانون
تجارت ایران از تصویب مجلس شورای ملی
گذشت و از اردیبهشت ماه همان سال به
مورد اجراء گذاشته شد.

طبق ماده ۱۶ این قانون کلیه شرکتهایی
که مایل به فعالیت در ایران هستند، موظف به
ارائه اظهارنامه‌ای در رابطه با فعالیتهای خود
شده‌اند.

تقریباً کلیه شرکتهایی که از سال ۱۳۱۰
در ایران به فعالیت پرداخته‌اند، دارای
پرونده‌ای در اداره ثبت شرکتهای می‌باشند.
منتها پرونده‌های مذکور که تعداد آنها تا
سال ۱۳۶۳ بالغ بر ۵۴ هزار جلد بود، تحت
هیچ شاخصی تفکیک نشده است. و این کاری
بسیار دشوار که توسط نگارنده برای
بررسی کلیه سرمایه‌گذاریهای خارجی در
ایران انجام پذیرفت.

اقتصادی و صنعتی نیست، بایستی با تکیه بر ارزش‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بازار بین‌المللی سرمایه‌داری این تحول تاریخی انجام پذیرد.

توجه‌گران این دو استراتژی مطرح می‌کنند که چون حاملان سیاسی، اقتصادی و اجتماعی جوامع توسعه نیافته از بُعد تاریخی برای صنعتی کردن کشورهای خود عقب‌مانده‌اند، یعنی نیروهای اجتماعی بازدارنده توسعه صنعتی از نیروهای اجتماعی ترغیب‌کننده یا سازنده صنعت در جوامع توسعه نیافته قوی‌ترند، بنابراین این جوامع تنها با تکیه بر نیروهای حامل صنعت در بعد ملی قادر به صنعتی شدن نیستند، بلکه تنها با تکیه بر نیروهای اجتماعی بین‌المللی قادر به حل مسائل صنعتی خود خواهند بود.

بد سرمایه‌گذاری‌های آلمان غربی طی سال‌های مورد بررسی مانند کلیه سرمایه‌گذاری‌های خارجی دیگر در قالب استراتژی‌های توسعه اقتصادی و صنعتی «جانشین واردات» و «توسعه صادرات» از بعد اقتصادی سه هدف را برای فعالیت‌های خود اعلام می‌کند:

- جبران کمبود سرمایه
  - جبران کمبود ارز
  - انتقال تکنولوژی و فنی مدیریت
- ذیلاً اهداف سرمایه‌گذاری‌های مذکور را به محک عملکرد آن می‌زنیم تا مشخص شود که به چه میزان این سرمایه‌گذاری‌ها قادر به نیل به اهداف خود بوده‌اند. برای این منظور از نظر متدولوژی زمان مورد بررسی ۵۷-۱۳۱۰ را به سه دوره ذیل تقسیم می‌کنیم:
- الف- از سال ۱۳۱۰ لغایت ۱۳۳۴: (از تصویب قانون تجارت تا تصویب قانون جلب و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های خارجی)

• استراتژی‌هایی که برای توسعه اقتصادی و صنعتی شدن جوامع صنعتی عقب‌مانده به ویژه پس از جنگ جهانی دوم ارائه می‌شوند، عبارتند از «جانشین واردات» و «توسعه صادرات».

ب- از سال ۱۳۳۵ لغایت ۱۳۵۲: (از به اجرا درآمدن قانون جلب تا آغاز افزایش قیمت‌های نفت در سطح جهان)

ج- از سال ۱۳۵۳ لغایت ۱۳۵۷: (از افزایش بین‌المللی قیمت‌های نفت تا پیروزی انقلاب) و در ادامه متدولوژی سرمایه‌گذاری‌های آلمان غربی را به صورت ذیل تفکیک می‌کنیم: الف- سرمایه‌گذاری‌های مستقیم آلمان غربی در ایران:

سرمایه‌گذاری‌هایی که صددرصد سهام آن‌ها متعلق به اتباع کشور آلمان بوده است. ب- سرمایه‌گذاری‌های غیرمستقیم آلمان غربی در ایران:

سرمایه‌گذاری‌هایی که مقداری از سهام یا سهام‌الشرکه آن‌ها متعلق به اتباع کشور آلمان و نیز اتباع کشورهای دیگر و مقدار دیگری از سهام یا سهام‌الشرکه سرمایه‌گذاری متعلق به افرادی با تابعیت ایران بوده است.

ج- سرمایه‌گذاری‌های غیرانتفاعی آلمان غربی در ایران: سرمایه‌گذاری‌هایی که در اساسنامه یا شرکتنامه آنها از سود ذکر شده و یا

فعالیت‌های آن‌ها ذاتاً غیرانتفاعی بوده است که به دو صورت مستقیم و غیرمستقیم انجام پذیرفته است.

اکنون سه نوع سرمایه‌گذاری‌های فوق‌الذکر را در سه دوره تاریخی اشاره شده و با توجه به سه هدف اقتصادی، مورد بررسی قرار می‌دهیم.

در واقع اولین شرکتی که احتمالاً به عنوان نمایندگی یک شرکت آلمانی در ایران به فعالیت پرداخت، شرکتی است که سهام آن صددرصد متعلق به آلمانی‌ها می‌باشد و در تاریخ ۲۲ دی‌ماه سال ۱۳۱۰ با سرمایه‌ای به میزان ۶/۶۵۰/۰۰ ریال در اداره ثبت شرکت‌های ایران به ثبت رسیده است. شکل حقوقی این شرکت در اداره ثبت شرکت‌های ایران به عنوان «سهامی» ذکر شده و در زمینه بازرگانی متفرقه فعالیت می‌کرده و بالاخره پس از تنها ۱۴ ماه فعالیت در تاریخ چهارم اسفندماه ۱۳۱۱ منحل اعلام شده است. در دوره بیست و پنج ساله ۳۴-۱۳۱۰، آلمانی‌ها فعالیت‌های سرمایه‌گذاری‌های مختلط یا JOINT VENTURES را بین سال‌های ۴۷-۱۹۳۳، یعنی سال‌هایی که فاشیسم هیتلری قدرت را در آن کشور به دست گرفته بود، در ایران متوقف کردند و بلافاصله پس از شکست آلمان در جنگ جهانی دوم فعالیت‌های این نوع سرمایه‌گذاری‌های دوباره از سر گرفته شد، فعالیت‌های سرمایه‌گذاری‌های مستقیم آلمان در ایران طی سال‌های ۳۹-۱۹۳۳ (۱۸-۱۳۱۲) یعنی سال‌های قبل از آغاز جنگ جهانی دوم ادامه یافت ولی در دوران جنگ یعنی بین سال‌های ۴۵-۱۹۳۹ (۲۴-۱۳۱۹) فعالیت‌های این نوع سرمایه‌گذاری‌های نیز متوقف شد. یکی دیگر از ویژگی‌های سرمایه‌گذاری‌های

سال	مدت به سال	سرمایه‌گذاری‌های غیرمستقیم		سرمایه‌گذاری‌های مستقیم		جمع تعداد شرکتها	سرمایه‌گذاری‌های به ثبت رسیده در شرکتها	سرمایه‌گذاری‌های غیرانتفاعی	سرمایه‌گذاری‌های مستقیم	درآمد ایران از فروش نفت*
		Joint - Ventures	Joint - Ventures	Joint - Ventures	Joint - Ventures					
۱۳۱۰-۳۴	۲۵	۱۶	۶	۵۰,۴۴۴,۴۴۴/۶۰	۴۸۲,۵۱۰/۶۲	۲۲	-	-	-	۱۲۷,۲۰۰,۰۰۰ یوندا انگلیس
۱۳۳۵-۵۲	۱۸	۴۴	۶۹	۷۷۳,۲۲۰,۵۱۹/۳۱	۲۸,۲۲۰,۶۲۷/۹۵	۱۱۸	۲	۳	-	۱۶,۸۶۲,۵۰۰ دلار آمریکا
۱۳۵۳-۵۷	۵	۹۰	۱۲۵	۱,۲۲۷,۶۱۳,۴۸۸/۶۵	۱۰,۵۷۰,۳۰۴/۱۲	۲۱۷	-	۲	-	۱۱۶,۳۹۳,۲۰۰ دلار آمریکا
جمع	-	-	-	۲,۴۵۱,۲۷۸,۵۲۲/۶۶	۳۹,۲۷۳,۴۴۲/۶۹	-	-	-	-	-
جمع کل	۴۸	۱۵۰	۲۰۰	۲,۴۹۰,۵۵۱,۹۶۵/۳۶	۲,۴۹۰,۵۵۱,۹۶۵/۳۶	۳۵۷	۲	۵	۲۰۰	۱۳۳,۱۵۵,۰۰۰ دلار
										۱۲۷,۲۰۰,۰۰۰ یوندا

جدول شماره ۱

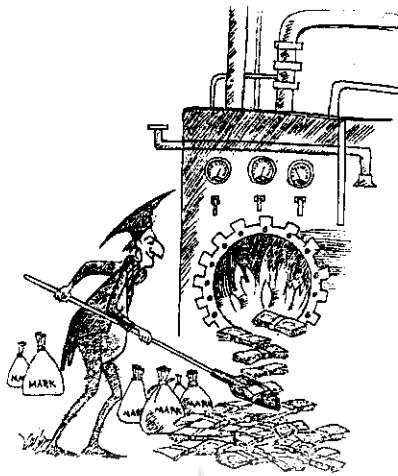
* OPEC Annual Statistical Bulletin, 1988, P. 6

آلمان در این دوره عدم فعالیت‌های آن‌ها طی دوره حکومت ۲۸ ماهه مرحوم دکتر مصدق می‌باشد. بطوریکه در ۱۰ مرداد ۱۳۳۰ آخرین سرمایه‌گذاری‌های مختلط آلمان در ایران به ثبت رسید و سپس بعد از کودتای ننگین ۲۸ خرداد ۱۳۳۲ یعنی در سال ۱۳۳۵ فعالیت سرمایه‌گذاری‌ها مجدداً در ایران آغاز شد.

جدول شماره یک وضعیت سرمایه‌گذاری‌های آلمان در ایران را طی ۴۸ سال نشان می‌دهد:

بطوریکه جدول شماره یک نشان می‌دهد، طی بیست و پنج سال ۳۴-۱۳۱۰ مجموعاً ۲۲ (۶ درصد) و طی هیجده ساله ۵۲-۱۳۳۵ مجموعاً ۱۱۸ (۳۳ درصد) و تنها طی پنج سال ۵۷-۱۳۵۳ مجموعاً ۲۱۷ (۶۱ درصد) شرکت آلمانی اقدام به سرمایه‌گذاری در ایران کرده‌اند. طی دوره اول شرکت‌های آلمانی حدود ۵۱ میلیون دلار (۵۲ درصد) و دوره دوم مجموعاً ۸۰۰ میلیون دلار (۳۲ درصد) و طی پنج ساله سوم بیش از یک میلیارد و شصت میلیون دلار (۶۶ درصد) در اقتصاد ایران سرمایه‌گذاری کرده‌اند. در مقابل ۵۱ میلیون دلار دوره اول، ایران تنها از طریق فروش نفت بیش از ۱۲۷ میلیون پوند و در مقابل ۸۰۰ میلیون دلار دوره دوم بیش از ۱۶ میلیارد دلار و در مقابل یک میلیارد و شصت میلیون دلار بیش از ۱۱۶ میلیارد دلار درآمد ارزی داشته است. به بیان دیگر: میزان سرمایه‌گذاری‌های آلمان در دوره دوم ۴/۷ درصد و در دوره سوم تنها ۱/۴ درصد درآمدهای ارزی ایران از فروش نفت بوده است. در صورتیکه مطالب فوق را جمع‌بندی کنیم، خواهیم دید که طی یک دوره ۲۵ ساله تنها ۲۲ شرکت آلمانی با سرمایه‌های حدود ۵۱ میلیون دلار و طی یک دوره ۵ ساله ۲۱۷ شرکت آلمانی با سرمایه‌های بیش از ۱/۶ میلیارد دلار در اقتصاد ایران سرمایه‌گذاری کرده‌اند. ولی کاملاً واضح است که کشوری مثل کشور ایران طی دوره ۲۵ ساله (۳۴-۱۳۱۰) احتمالاً بیشتر نیاز ارزی داشته است، تا طی یک دوره ۵ ساله (۵۷-۱۳۵۳). به‌ویژه آنکه طی آن دوره اول درآمدهای ارزی ایران از فروش نفت تنها ۲۷ میلیون پوند یعنی سالانه چیزی بیش از ۵ میلیون پوند بوده در صورتیکه این درآمدهای ارزی طی یک دوره پنج‌ساله بیش از ۲۳ میلیارد دلار بوده است.

بدین ترتیب سلاخه می‌شود، درست در سال‌هایی که دولت ایران جهت برنامه‌های عمرانی کشور احتیاج به جبران کمبود سرمایه وارز داشته است، حداقل سرمایه‌گذاری‌ها و در سال‌هایی که درآمدهای ارزی به میزانی بوده که حتی امکان جذب آن میزان ارز در اقتصاد ایران

وجود نداشته است، حداکثر سرمایه‌گذاری‌ها انجام گرفته است. آیا اکنون می‌شود این سؤال را طرح کرد که به‌طور کلی سرمایه‌گذاری‌های خارجی، واقعا سرمایه‌گذاری هستند یا سرمایه‌برداری؟

جدول شماره یک همچنان نشان می‌دهد که طی چهل و هشت سال مورد بررسی مجموع سرمایه‌گذاری‌های آلمان در ایران حدود ۲ درصد کل درآمدهای ارزی ایران از فروش نفت می‌باشد.

جهت بررسی اینکه آیا سرمایه‌گذاری‌های آلمان طی پنجاه سال اخیر ایران قادر بوده است، تکنولوژی و فن مدیریت را به ایران انتقال دهد، از نظر متدولوژی کل اقتصاد ایران را به هفت بخش زیر تقسیم کردیم:

۱- بازرگانی ۲- تولید ۳- خدمات ۴- بازرگانی/تولید ۵- تولید/خدمات ۶- بازرگانی/خدمات ۷- بازرگانی/تولید/خدمات

فرض بر این است که سرمایه‌های آلمانی که به اقتصاد ایران تزریق شده‌اند، به یکی از بخش‌های زیر واریز شده‌اند. جدول شماره ۲ حرکت سرمایه‌های آلمانی طی مدت مورد بررسی را نشان می‌دهد:

بطوریکه جدول شماره دو نشان می‌دهد: مجموعاً ۱۳۳ میلیون دلار یا ۷/۰۴ درصد کل سرمایه‌گذاری‌های آلمان در اقتصاد ایران

* پذیرش دو استراتژی «جانشین و اردات» و «توسعه صادرات» به عنوان الگوی توسعه اقتصادی و صنعتی کشور یک بحث انحرافی است.

غیرقابل تفکیک از این نظر بود که به کدام یک از بخش‌های هفتگانه فوق واریز شده است.

در دوره ۲۵ ساله ۳۴-۱۳۱۰ سرمایه‌گذاری‌های آلمان مایل به فعالیت در بخش خدمات کشور بوده و در دوره ۱۸ ساله ۵۲-۱۳۳۵ بیشتر در بخش بازرگانی فعالیت داشته ولی در دوره ۵ ساله ۵۷-۱۳۵۳ بیشتر فعالیت‌ها در هر سه بخش توزیع شده، ولی اکثر فعالیت‌ها بر روی بخش بازرگانی متمرکز است. بطور کلی طی دوره مورد بررسی حرکت سرمایه‌های آلمانی در بخش‌های مختلف اقتصاد ایران به ترتیب اولویت حرکت سرمایه، بشرح ذیل می‌باشد: بازرگانی ۹۹/۶٪ درصد، خدمات ۳۲/۴٪ درصد، تولید ۹/۶٪ درصد، بازرگانی-تولید ۰/۶٪ درصد، تولید-خدمات ۰/۴۵٪ درصد، بازرگانی-خدمات ۰/۱۸٪ درصد.

- بازرگانی-تولید-خدمات ۰/۰۹٪ درصد و غیرقابل تفکیک ۷/۰۴٪ درصد جمع ۱۰۰ درصد

در صورتی که نزدیک به ۵۰ درصد سرمایه‌گذاری‌های آلمان در بخش بازرگانی اقتصاد ایران طی مدت مورد بررسی فعال بوده، تنها ۱۰ درصد این سرمایه‌گذاری‌ها در بخش‌های تولیدی اقتصاد ایران فعالیت داشته است. بدین ترتیب سؤالی که در این رابطه می‌تواند مطرح شود. این است که آیا انتقال تکنولوژی و آموزش مدیریت در بخش بازرگانی اقتصاد ایران که دارای بیش از ۴۰ سال سابقه تاریخی است، انجام می‌پذیرد یا بخش تولیدی اقتصاد ایران.

ولی در هر صورت باید در نظر داشت که سرمایه‌گذاری‌های خارجی با ورود به کشورهای جهان سوم اهداف مشخص و معینی را دنبال می‌کنند، در صورتیکه بحث در این رابطه درباره این موضوع می‌باشد، که آیا کشورهای جهان سوم دارای برنامه‌ریزی مشخص و معینی برای این سرمایه‌گذاری‌ها هستند.

به بیان دیگر: بحث بر روی این محور که آیا سرمایه‌گذاری‌های خارجی مثبت یا منفی است، کاملاً انحرافی است. زیرا سرمایه‌گذاری‌های خارجی مانند هر مقوله دیگر اقتصادی و اجتماعی فی‌الذات نه منفی هستند و نه مثبت، بلکه بایستی بحث در مورد سرمایه‌گذاری‌های خارجی بر روی محور جایگاه سرمایه‌گذاری‌های خارجی در برنامه‌ریزی‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور تغییر کند. در صورتی که برنامه‌ریزان کشور ما قادر نباشند جایگاه سرمایه‌گذاری‌های خارجی در اقتصاد ایران را تعیین کنند، کاملاً مشخص است که سرمایه‌گذاری‌های خارجی جایگاه خود را در اقتصاد ایران تعیین خواهند کرد.

جدول شماره ۲ (بخش یک) (ارقام به دلار)

سال	بازرگانی ۱	تولید ۲	خدمات ۳	بازرگانی/تولید ۱/۲	تولید/خدمات ۲/۳	بازرگانی/خدمات ۱/۳	بازرگانی/تولید/خدمات ۱/۲/۳
۱۳۱۰		۷۰.۴۳۶.۵۰					
۱۳۱۱	۲۹۷.۷۰۲.۱۲		۲۴.۸۰۴.۲۳۷.۶۴	۳.۰۴۰.۵۴			
۱۳۱۲	۷.۰۰۰.۰۰	۳۹.۹۹۹.۹۹					
۱۳۱۴			۲۰.۴۸۸.۷۸۲.۶۱				
۱۳۱۶	۱۴۲.۶۵۸.۸۷		۳.۰۵۱.۱۹۲.۶۶				۱.۶۱۹.۵۷۱.۸۶
۱۳۱۷			۱۱۷.۲۷۶.۱۳				
۱۳۱۸			۲۱.۵۵۱.۷۲				
۱۳۲۶				۱۸.۶۰۴.۶۵			
۱۳۲۹							
۱۳۳۰			۳۱.۰۰۷.۷۵				
۱۳۳۴			۱۱۸.۶۲۳.۹۶				
۱۳۳۵	۱۴۶.۷۹۲.۲۷					۶۱۸.۶۰۴.۶۴	
۱۳۳۶	۴.۸۰۹.۰۵						
۱۳۳۷				۸.۶۵۵.۵۵			
۱۳۳۸		۲.۳۲۶.۰۸۶.۹۹	۲۸.۳۱۶.۸۳۱.۶۸				
۱۳۳۹	۷.۶۴۷.۰۵۸.۸۲	۲۵۸.۷۴۵.۸۷		۵۵۵.۹۵۲.۱۴	۲۴.۳۷۱.۸۶	۷۹۴.۷۷۱.۲۴	
۱۳۴۰	۸۶۱.۲۲۳.۴۵				۲۴.۳۷۱.۸۷		
۱۳۴۱	۳۹.۲۱۵.۶۸				۹۹.۰۰۰.۰۰		
۱۳۴۲			۲.۳۴۵.۲۸۲.۸۷			۱۱۸.۹۸۰.۱۷	
۱۳۴۴	۴۲.۳۱۵.۸۲۷.۷۰	۴۴.۳۳۷.۰۳۷.۱۱	۲.۳۲۲.۳۲۲.۲۰				
۱۳۴۵	۴.۶۰۷.۸۴۲.۱۳	۹۱.۵۰۲.۴۶		۶.۱۲۲.۰۵۱.۳۰			
۱۳۴۶	۱۷.۳۰۰.۶۵۳.۵۹			۶۵۲.۵۹	۴.۹۴۱.۱۷		
۱۳۴۷	۰.۵۲۹.۱۶۵.۲۷		۱.۳۷۰.۵۸۸.۲۳				
۱۳۴۸	۷۰.۳۲۶.۰۷۱.۸۳	۱.۲۵۴.۴۰۶.۳۸	۱۵۵.۹۰۳.۴۸۱.۹۷	۷۰.۹۸۸.۰۲	۵.۱۵۰.۸۵۹.۰۴	۱۹۶.۰۷۸.۴۳	
۱۳۴۹	۱.۹۸۰.۰۶۰.۸۹	۱.۰۵۹.۹۶۰.۷۷	۲.۶۱۷.۵۱۶.۲۶	۶۶۱.۸۰۴.۲۴		۱۲.۰۷۱.۹۰	
۱۳۵۰	۴۳.۵۰۴.۷۸		۱.۰۷۰.۲۸۶.۰۱.۴۷	۱.۱۸۴.۸۲۷.۲۰			
۱۳۵۱	۲۰۲.۳۷۹.۰۷		۱۱.۳۰۸.۷۱۶.۳۵	۲۶.۶۰۰.۲۳	۴.۷۱۲.۴۱۸.۳۰	۱۳.۰۴۰.۵۶	
۱۳۵۲	۷.۳۲۲.۷۴	۱۷۷.۹۱۲.۲۵۰.۹۲	۲۹۷.۱۲۱.۷۷	۲.۳۴۵.۴۸۷.۷۸	۵۹.۰۴۰.۵۹	۱۳.۱۳۷.۲۵	
۱۳۵۳	۱۴۵.۳۹۷.۲۰	۲۵.۹۷۷.۸۶	۱۱.۹۱۰.۴۴۲.۸۲	۲۱۶.۹۷۴.۱۷	۲۳۸.۵۱۸.۵۱		۲۲.۳۳۵.۳۲
۱۳۵۴	۵۵.۴۸۹.۲۹۸.۱۵	۴.۶۰۸.۶۴۱.۴۱	۳۴۷.۳۵۵.۹۷۲.۶۴	۲۱۱.۱۸۵.۲۷	۱۶۹.۹۷۱.۶۷	۶۵۸.۶۲۳.۷۰	۳۵۷.۵۶۸.۲۳
۱۳۵۵	۱۱۵.۸۰۴.۹۱۴.۴۳	۱.۷۷۵.۳۹۵.۲۹	۵.۶۴۷.۲۶۹.۹۴	۱.۰۱۷.۶۳۵.۵۶		۱۶.۳۹۶.۲۵	۲.۷۱۳.۷۸
۱۳۵۶	۶۱.۹۱۰.۳۲۸.۹۶	۵.۰۷۵.۶۱۸.۳۷	۳۵.۸۲۹.۹۵۶.۶۱	۸۴۵.۸۹۰.۸۵		۱۶.۴۶۲.۳۲	۱۸.۳۳۳.۲۱
۱۳۵۷	۸۸.۰۸۹.۹۶۰.۹۶.۳	۱۱۰.۳۸۱.۵۹	۴۷.۴۹۴.۵۵۶.۶۷	۶۵۶.۰۹۹.۸۱	۷.۰۸۲.۱۵	۲۶۶.۴۳۰.۵۸	۱۶۲.۸۸۹.۵۰
جمع	۱.۲۲۵.۷۴۹.۵۰	۲۴۰.۰۵۳.۵۴۲.۳۱	۸۰۷.۶۳۱.۲۴۴.۹۵	۱۵.۹۵۵.۸۴۲.۱۰	۱۱.۳۸۱.۲۷۴.۱۶	۴.۶۶۸.۱۸۱.۵۹	۳.۲۹۷.۵۷۵.۳۰
جمع کل	۲.۳۱۷.۵۳۷.۱۶۱/۴۱ *						

مبلغ ۱۷۳/۰۱۴/۸۰۳/۹۵ دلار قابل تفکیک نبود که به کدام بخش واریز شده اند . □